

zraslo zaupanje v peruti. Zazibal se je proti desni ter levi, jadral liki jastreb naravnost, se dvignil in se trikrat preobrnil v zraku. V višini 2000 m je Sohn zopet sklopil peruti, odprl padalo in je dospel čisto nepoškodovan na zemljo.

Fram. Ze lani je zapustila našo šolo gđc. H. Raunicher, sedaj pa je bila vpokojena in se je za stalno preselila v Maribor. 12 dolgih let je vestno in vzorno učila naše otroke in jih vodila na pravo pot življenja. Osvojila si je njih srca, da so ji bili vdani, jo ljubili ter ne bodo nikdar pozabili blage gospodične. Starši so ji radi zaupali otroke in so ji hvaležni za njen trud; žal je vsem, ki so jo poznali, da odhaja od nas. Naj ji dobri Bog poplača vse in jo še mnoga leta zdravo ohrani! — V nedeljo dne 12. maja sta se poročila Peter Mojm in Elizabeta Podkrižnik, večletna cerkvena pevka. Vrlemu paru mnogo sreče!

Hajdina pri Ptuj. Prostovoljna gasilna četa vpripori v nedeljo dne 19. maja ob 15. uri v dvorani Bralnega društva velezanimstvo igro »Guzaja«. Zanimanje za prireditev je tudi radi tega jako živahno, ker se bo ob tej priliki prvič predstavil občinstvu pevski zbor kmetsko-nadaljevalne šole, ki se pridno vežba v petju lepših narodnih pesmi. Sodeloval bo tudi tamburaški zbor, ki si je s svojimi nastopi pridobil naklonjenost in hvaležnost občinstva. Prosvetno delo na Hajdini lepo napreduje, ker cerkev, šola in dom složno delujejo za izobrazbo duha in srca.

Turški vrh pri Zavrču. Dne 1. maja je začel sipati sneg. Na večer se nebo zjasni in dne 2. maja je mraz uničil lepo cvetoče jablane in vinograde. S težko skrbjo gledamo v bodočnost, ker Haložani smo že itak gospodarsko propadli.

Sv. Jurij ob južni žel. Dasiravno nas mori huda gospodarska kriza, smo vseeno imeli v naši župniji precej porok v letošnjem dolgem predpustu. Marsikateri je okleval, ali bi se poročil ali ne, toda korajža je zmagala. Med drugimi sta se poročila v prijazni cerkvi Matere božje na Botričnici ugledni posestniški sin Jožef Kukovič, po domače Filipov Joško iz Kamenega, ki si je izbral za tovarišico skozi življenje vrlo mladenko Pepco Sularjevo. Pepca je bila dolga leta članica Marijine družbe in cerkvena pevka. Mlademu paru želimo obilo sreče in božjega blagoslova v zakonskem življenju!

Vojnik. Tukaj imamo v mesecu maju vsak dan dvakrat šmarnice in sicer se zjutraj pred sveto mašo ob pol šestih berejo evharistične šmarnice, zvečer ob pol osmih pa roženvenske, katerim sledi lavretanske litanije. Večernih šmarnic se ljudje udeležujejo v obilnem številu. — Dne 2. in 3. t. m. je slana naredila veliko škodo, vendar pa jablane niso bile preobitno prizadete, ker je še cvetje bilo v popju. Sedaj so nastopili toplejši dnevi, in so se jablane prav lepo razcvetele, tako da je jako krasen pogled na sadno drevje in je vse kakor v raju. Bog daj, da bi to cvetje obrodilo obilen sad!

Šmarje pri Jelšah. Zalostno razsvetljavo trga in kapel proti sv. Roku smo imeli na prvo majniško nedeljo od pol devetih zvečer naprej. Zgorelo je gospodarsko poslopje Jožefe Šostarič, po domače Zefe. Kravo in tele so

Po natančnem merjenju je preletel Sohn s pomočjo peruti 5 km in se je držal trikrat tako dolgo v zraku, kakor bi bilo mogoče, če bi bil skočil s padalom. Svojo letalno opremo, ki tehtala 4 kg, hoče izboljšati in se še enkrat postaviti z letanjem po vzgladu ptic.

moralí zaklati, svinje pa so rešili. Vkljub veliki nevarnosti je lična hišica vstric prve kapele le še ostala.

Smihel pri Mozirju. Nekdo si je dovolil, na nedovoljen način se poslužiti našega lista ter je pred tedni priložil istemu neke letake, o katerih mi nišmo nič vedeli. Sedaj, ko imamo dokaze v rokah, homo seveda vse storili, da se bodo ljudje odvadili takih dejanj. Naše naročnike pa zahvaljujemo, da so nas na to zlorabo lista opozorili.

Pišce. Dobili smo nazaj svojega g. kaplana Modrinjaka Franca iz Artič. — Te dni je nastopila pri nas svoje službeno mesto gđc. Sušteršič Stanislava. Do sedaj je bila nastavljena kot dnevničarka na Vrhniki. Z njo je naše učno osobje spopolnjeno. Upamo, da tako nekaj časa ostane. Gospodični pa želimo na novem službenem mestu mnogo veselja in v šoli obilo uspehov. — Pozeba je tudi nas zadela. Enega bolj, drugega manj. Toda nobenega tako, da bi bilo treba radi tega Boga preklinjati in mu proziti. Se pač ljudje spozabijo. Če pa jih potem Bog še bolj udari, pa je zopet ogenj v strehi.

Moers-Meerbeck v Nemčiji. Izjava. Zveza jugoslovanskih katoliških društev v Nemčiji izjavlja sledeče: Ker se g. Pavel Bolha iz Esena, sedaj v domovini, v domačem časopisju in javnosti še vedno izdaje za voditelja izseljencev in za predsednika Osrednje zveze v Nemčiji, dasi smo v zadnjem času že večkrat proti temu nastopili v časopisju kot tudi pred našim zastopstvom, smo prisiljeni dati izjavo, da mi g. Bolha ne priznamo za voditelja celokupne kolonije in naše katoliške organizacije in ga nikdar nišmo priznali, tudi ga ne priznamo kot predsednika Osrednje zveze. Mi smo ga dne 17. decembra 1933 sprejeli za predsednika Osrednje zveze za eno leto kot poskušajo. Danes za nas Osrednja zveza ne obstoji več, ker se ni v isti volitev letos obnovila in ker z g. Bolhom ne moremo in nočemo imeti nobene skupnosti več. To smo že davno izjavili kr. generalnemu konzulatu v Düsseldorfu. — Odbor zveze: predsednik Lindič, podpredsednik Vabič, tajnik Lapotnik Martin.

Heerlen v Holandiji. Društvo sv. Barbare v Eygelshofenu je dne 7. aprila priredilo prav dobro obiskan materinski dan. Imeli smo večernice s petimi litanijami, potem proslavo v dvorani našega rojaka Obštetarja. Naš izseljeniški duhovnik g. Oberžan nam je predvajal krasne filme. Z lepimi slovenskimi pesmimi, ki jih je zapel pevski zbor iz Eygelshofena-Chevremonta pod vodstvom g. Belinca, in deklamacijami naših malčkov: Marija in Anžek Belinc, Toni Anžiček, Rozi in Elzi Čepin, smo bili prav zadovoljni. Obiskal nas je tudi pater Bonaventura Herja, ki nam je v lepših besedah povedal, da naj ostanemo zvesti veri in domovini tudi v tujini; dalje pater Theotim van Velzen in zastopnik Zveze g. Selič, katerim se pristočno zahvaljujemo za njihovo prijaznost in trud. Prav lepo smo počastili s to proslavo naše dobre kričanske izseljenke matere, katerim se moramo zahvaliti, da je ostal naš rod tudi v tujini zvesti veri očetov in ljubi domovini.

Limburg v Holandiji. Na velikonočno nedeljo smo obhajali skupno vsi slovenski izse-

ljenci v Limburgu čisto po našem vstajenje, in sicer v lepi farni cerkvi v Heerlerheide. Društva sv. Barbare so poskrbela, da so se pripeljali naši z avtobusi iz Lutterade, Brunssuma, Hoensbroeka, Eygelshofena, Chevremonta in Speckholzerheide. Iz bližnjih krajev, kot: Heerlerheide, Nivehagen in drugod so pa prišli v velikem številu peš. Ob četr pred 5. uro zjutraj je bila cerkev polna naših ljudi. Zabučale so orglje in mešani zbor iz Heerlerheide je zapel veselo Allelujo. Globoko zamišljeni cerkveni govor našega priljubljenega izseljeniškega duhovnika Oberžana o trdni in živi veri je nam vsem segel globoko v srca. Ogromno je bilo število vernikov, ki so prejeli velikonočno sv. obhajilo. — Imeli smo tudi procesijo z Najsvetejšim iz cerkve na prosto, ki je bila nad vse lepa. Naprej križ, za njim je svirala slovenska godba iz Brunssuma. Potem je sledila dolga vata naše izseljenske mladine, katero nam je lepo uvrstil tajnik Zveze društev sv. Barbare g. Selič. Za mladino so bili v dolgi vrsti sami možje, med njimi zastave društev sv. Barbare iz Heerlerheide, iz Brunssuma, Lutterade, Speckholzerheide in iz Hoensbroeka. Tem so sledili pevci in pevke iz Eygelshofen-Chevremonta pod vodstvom g. dirigenta Belinca, ki so prepevali velikonočne pesni. Sedaj so stopali predsedniki društev sv. Barbare z gorečimi svečami, potem ministranti in duhovščina z Najsvetejšim. Tem pa je sledila nepregledna vrsta naših žen in deklet. Veličasten je bil pogled na ta lep sprevod. Ni ga bilo med nami, da bi se mu ne bila utrnila solza v obeh, saj nam je ta lepa velikonočna slavnost dala zopet novih moči na pot v vsakdanje življenje težav in križev, ki jih imamo dandanes v tujini več nego doma. Po končanih slovesnostih smo še pred cerkvijo drug drugemu voščili vesele velikonočne praznike, nakar smo posedli v pripravljene avtobuse, ki so nas zopet odpeljali v naše domove, razkropljene po deželi črnega dijamenta. Zahvaljujemo se izseljenci iz srca našima duhovnikoma g. Oberžanu in p. Theotimu, slovenski godbi iz Brunssuma, pevskemu društvu »Zvona« iz Heerlerheide, pevskemu društvu Eygelshofen-Chevremont, dalje odboru naše Zveze in vsem društvom sv. Barbare v Holandiji, za njihovo veliko požrtvovalnost pri delu za naše izseljence v Holandiji. — Izseljenec.

Peter Rešetar rešetari.

Vse je samo kšeft! Toliko lepih besed o miru še nikdar nišmo slišali od velikih državnikov kot letos. Zato pa tudi ni še nikdar tako cvetela trgovina z orožjem in streliivom, kakor letos. Ali niso bili vsi ti govori samo kulise, da nišmo istočasno gledali, kako ena država drugo oborožuje, za denar seveda! Vojaški proračuni so letos v vseh državah veliko večji kot lani. Za gotove ljudi je vojska kšeft. Saj poznate ono narodno prislovico: Lepo je za domovino umreti, še lepše je za domovino živeti, a najlepše je za domovino lifrovati!

Knofe šteje: bi, ne bi! Francoski zunanji minister Laval je ves pretekli teden štel gumbe na telovniku: bi šel v Rusijo, ali ne bi šel v Rusijo. Enkrat je začel šteti z bi in je prišel do kraja z ne bi. Potem pa se je odločil začeti z ne b', pa je prišel do kraja z bi. Rusi so ga spravili iz zadreg: Porezali so mu gumbe in še izpraznili francoske državno denarnico, da bodo sedaj s francoskim denarjem popravljali železnice.

Turki pred Dunajem — Italijani na Dunaju! Svoj čas, bilo je pred več stoletji, se je vsa